

Prof. dr hab. Wiesława Piątkowska-Stepaniak
Instytut Nauk o Polityce i Administracji
Katedra Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej
ul. Katowicka 89
45-061 Opole
Tel. (77) 4527460
Kom. 886 135 338

Opole, 30 maja 2022 r.

Recenzja

Ocena osiągnięcia naukowego zatytułowanego: *Wpływ partii politycznych i mediów na kształtowanie polityki informacyjnej państwa* i całego dorobku naukowego dr Katarzyny Kamińskiej-Korolczuk, w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o polityce i administracji wszczętego na wniosek dr K. Kamińskiej-Korolczuk.

Zainteresowanie badawcze i dorobek naukowy

Przedstawiony mi do recenzji dorobek naukowy dr Katarzyny Kamińskiej-Korolczuk zasługuje na uwagę. W wielu miejscach budzi jednak niekiedy wątpliwości i zastrzeżenia. Jedną z nich jest zakres tematyczny pracy magisterskiej habilitantki: *System prasowy Estonii* niewiele odbiega od zakresu tematycznego rozprawy doktorskiej: *Kształtowanie się rynku prasowego w Estonii*, co nie powinno być praktykowane.

Za podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Katarzyna Kamińska-Korolczuk wskazała osiągnięcie pt.: *Wpływ partii politycznych i mediów na kształtowanie polityki informacyjnej państwa* składające się z monografii pt. *Polityka i media a kryzys zaufania. Polityka informacyjna mocarstw w czasie zagrożenia*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2021 oraz 19 publikacji naukowych powiązanych tematycznie traktujących o zmianach zachodzących w systemach partyjnych i medialnych, które determinują m.in. kształt polityki informacyjnej prowadzonej przez państwa.

D. P. B.

Publikacje te charakteryzuje spora baza źródłowa i ich częściowo komplementarny charakter, tworząc dość logiczną całość ukazującą mechanizmy wzajemnego wpływu sił politycznych i mediów. (Piszę: *częściowo komplementarny*, bowiem oceniam ten zestaw publikacji jako nieco eklektyczny).

Autorka w swoich rozważaniach teoretycznych (jest to próba prezentacji i uporządkowania) słusznie zakłada, że w społeczeństwie demokratycznym centralne znaczenie mają relacje między mediami a polityką, gdyż to media decydują w gruncie rzeczy o charakterze komunikowania publicznego i podmiotowości całego społeczeństwa. Wykazuje, że przemiany w świecie mediów masowych muszą wywierać wpływ na politykę. W tym także na sposób komunikowania się polityków z „przeciętnymi ludźmi”, którzy, jak nigdy dotąd w historii, uzyskali możliwość natychmiastowych i różnorodnych reakcji na wydarzenia z życia społecznego i politycznego. Jeśli media tracą swoje znaczenie, jeżeli profesja dziennikarska traci autorytet w wyniku uzależnień od polityki, dyskurs medialny przestaje odzwierciedlać fakty i wnikliwą analizę rzeczywistości, a jedynie, czy też w zdecydowanej większości przedstawia uproszczone opinie i emocje. Tę dynamikę i związki pomiędzy polityką a mediami ilustruje Autorka prac przedłożonych do oceny.

Sytuuje swoje zainteresowania w obszarach systemów politycznych i partyjnych, zwłaszcza procesów demokratyzacji ujawniających się w funkcjonowaniu instytucji życia publicznego i organizacji politycznych w krajach Europy Środkowo-Wschodniej; polityki informacyjnej w procesie transformacji systemowej; opinii publicznej - sfery publicznej, w szczególności procesów mediatyzacji polityki, medializacji sfery publicznej; polityki informacyjnej państw w dobie nowych mediów. Wskazuje także na wyzwania metodologiczne z zakresu teorii polityki, akcentując trendy, podejścia i orientacje. Wykazuje się tu w dużym stopniu poprawnym prześledzeniem i zaprezentowaniem ich systematyzacji.

Na zaakcentowanie zasługuje fakt, że gros uwagi Autorka poświęca swoistości zjawisk w komunikacji medialnej i problemów w badaniach empirycznych. Media masowe, nowe media, tradycyjne media na etapie dynamicznych zmian oraz badania nad modelami mediów i paralelizmem politycznym, to zagadnienia stanowiące istotną część Jej analiz naukowych. Habilitantka stara się definiować pojęcia, zjawiska i procesy komunikacyjne zgodnie z paradygmatami wypracowanymi wśród najnowszych nurtów badawczych i intelektualnych w naukach społecznych. Niekiedy jednak mało akcentuje niektóre istotne trendy badawcze i zjawiska. Do nich należy m.in. kwestia społecznej odpowiedzialności mediów (m.in. systemy odpowiedzialności mediów w krajach europejskich, w USA, jako modyfikacja i rozwinięcie

liberalnej teorii prasy, por. m.in. na ten temat: T. Płonkowski, *Amerykańska koncepcja społecznej odpowiedzialności dziennikarzy*, Warszawa 1995).

W rozdziale 3 *Polityka informacyjna mocarstw w czasie kryzysu w dobie pandemii COVID -19* monografii pt.: *Polityka i media a kryzys zaufania. Polityka informacyjna mocarstw w czasie zagrożenia*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2021 Autorka na s. 191 i n. pisze o polityce informacyjnej Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej ilustrując to zagadnienie w kontekście komunikowania pozaeuropejskiego państwa demokracji skonsolidowanej. Wskazuje na historię mediów amerykańskich, system medialny USA, medialny demontaż polityki i współczesny ranking (z 2020 r.) Reporterów bez Granic, gdzie media w Stanach Zjednoczonych plasują się na 45 miejscu ze 180 przebadanych państw. Nowe media widzi jako nadzwyczaj skuteczne narzędzie komunikacji politycznej wpływające, szczególnie w czasie zagrożenia, na większość obszarów życia społecznego obywateli żyjących w warunkach późnej nowoczesności.

W dobie prezydentury Donalda Trumpa rozpowszechniane na Twitterze i Facebooku informacje odbiegały jednak często daleko od prawdy. I jeżeli kryzys spowodowany pandemią COVID-19 nie zmienił sposobu komunikowania się prezydenta i jego administracji z otoczeniem (s. 218), to nie znaczyło, że paradygmat – jakim w USA jest społeczna odpowiedzialność mediów przestał istnieć. Zresztą sama Habilitantka na stronie 219 monografii pisze, że media społecznościowe nie są zwolnione od odpowiedzialności za słowo. Szkoda, że nie rozwija tego zagadnienia, dlaczego ten paradygmat w mediach amerykańskich i nie tylko tam był i powinien być nadal wzorem dla właściwego pojmowania polityki komunikacyjnej mediów, bez względu na to, czy mówimy o mediach tradycyjnych, czy nowych mediach.

Zagadnienie to jest o tyle istotne, że Autorka w swojej monografii w jej 2 rozdziale pisze o zaufaniu jako jednym z elementów kształtowania się polityki informacyjnej. Słowem - w wielu momentach w rozważaniach K. Kamińskiej-Korolczuk brakuje holistycznego podejścia. Tu wzorem dla Autorki monografii mogło by być chociażby m.in. stanowisko badawcze T. Sasińskiej-Klas, dotyczące m.in. mediów i ich wpływu na społeczeństwo, jego zachowania w sferze publicznej oraz na procesy polityczne, zwłaszcza rozbudowane badania relacji na styku: polityka i media, a w tym w wymiarze badania roli opinii publicznej w procesie tworzenia i rozwijania się sfery publicznej. (Zob. m.in.: *Mediatyzacja a medializacja sfery publicznej; Medialny demontaż wizerunku sfery publicznej w Polsce. Czy odpowiedzialność i wiarygodność mediów uznać należy za relikty przeszłości?*; *Ewolucja instrumentarium komunikacji politycznej (politycznego public relations i marketingu politycznego)*; *The Research Strategies of Mass*

Communication Studies in East-Central Europe the Post-World War II Era; Risk Communication in the Risk Society: the Threats to Good Governance; Gewalt in polnischen Medien: Gefahren und Herausforderungen; Kinder des Globalen Dorfs – die SMS-Generation in Polen (raport z badań międzynarodowych); *Generation „SMS”. An empirical, 4-country study carried out in Germany, Poland, Peru and Indonesia* (raport z badań międzynarodowych), dwutomowe opracowanie pod redakcją T. Sasińskiej-Klas, wydane pod szyldem Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych, 1 tom pt.: *Media w wyborach. Kampanie wyborcze. Media w polityce, Społeczne konteksty opinii publicznej, i in.*).

Wskazuję na ten fakt dlatego, że Habilitantka w swojej monografii w rozdziale 1 i 2 praktycznie ilustruje problemy w sposób odtwórczy. Warto tu przypomnieć, że są badacze polscy, którzy od lat podejmują – samodzielnie kreując - nurty badawcze, inicjując tym samym dyskusję naukową w kwestiach niekiedy fundamentalnych, jak chociażby odpowiedzialności mediów, kształtowanie się opinii publicznej, relacji zachodzących pomiędzy mediami rozumianymi jako instytucje, sternikami tych instytucji, produktami medialnymi, czyli tym, co określa się jako zawartość mediów a sferą publiczną, a w jej obrębie polityką analizowaną jako proces decyzyjny, ale także edukacyjny w odniesieniu do społeczeństwa, a także zachowania i działania polityczne.

Co prawda podobne nurty pobrzmiewają w przedstawionej mi do oceny monografii Habilitantki. W niewielkim stopniu jednak w części 3 (badawczej) też rozprawy mogę je zaliczyć do autorskich nurtów badawczych. W moim odczuciu, temat monografii – wielce obiecujący - w realizacji nie spełnia do końca oczekiwań czytelnika. Część badawcza, chwilami nowatorska, poświęcona polityce informacyjnej mocarstw: USA, RFN, Brazylii i CHRL przed i w czasie kryzysu wywołanego pandemią COVID – 19 nie realizuje w stopniu dostatecznym tematu zawartego w tytule. Przyjęte duże pole badawcze w 3 rozdziale dysertacji sprowadza się do niezbyt licznych przykładów i niezbyt obszernych komentarzy, choć te mają – co już podkreśliłam, wartość poznawczą.

Autorka stwierdza we *Wstępie* książki, „że przyjęty schemat postępowania badawczego nie jest w pełni symetryczny, co wynika ze specyfiki państw, dostępności analizowanych materiałów i dostosowanych do danego systemu różnych metod i narzędzi. Także z uwagi na jakościowy charakter badań, które umożliwiają poszukiwanie zależności, rozszerzenie wiedzy na dany temat, a nawet dostrzeżenie nowych relacji i powiązań, jednak przede wszystkim polegają na deskrypcji i interpretacji, prowadząc do lepszego poznania zagadnień, nie pozwalając na identyfikację jednoznacznych, mierzalnych zależności”. (s. 19)

Wyznaczona przy tym przez Habilitantkę cezura badania do września 2020 r., czyli pierwsza fala pandemii, wyodrębniona warstwa teoretyczna oraz warstwa empiryczna poświęcona *case studies* wybranych państw stwarza dopiero podwaliny do oryginalnych i ciekawych szerszych badań. Podchodząc do oceny monografii w ten sposób, można stwierdzić, że Habilitantka wykonała researcherską pracę, stanowiącą punkt wyjścia do pogłębionych badań na temat polityki informacyjnej państw w czasie zagrożenia. Przychylam się do stwierdzenia Autorki, która w Autoreferacie pisze, że zawarte w monografii analizy mają znaczenie prognostyczne i praktyczne.

Spośród 19 publikacji naukowych, które dr Katarzyna Kamińska-Korolczuk wskazała jako osiągnięcie stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego na uwagę zasługują badania poświęcone nowym mediom. Wnioski zawarte m.in. w publikacjach: *Aktywność młodych ludzi w nowych mediach i w rzeczywistości społeczno-politycznej*, [w:] K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), *Uczestnictwo polityczne w ujęciu teoretycznym i praktycznym*, seria: Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych, Wydawnictwo Athenae Gedanenses, Gdańsk 2017, s. 49-68 oraz w artykule analizującym tę samą kwestię szerzej: K. Kamińska-Korolczuk, *The internet, social media, attractiveness of the message and electoral participation - dependencies and forecasts for the future*, „Kognitywistyka i Media w Edukacji” 2017, nr 2, s. 35-51 są badawczo ważne i interesujące.

Habilitantka zastanawia się m.in. nad istotą niższej partycypacji społeczno-politycznej w grupie ludzi młodych. Jednoznacznie stwierdza: „Korzystanie z nowych nowych mediów czy możliwość głosowania w wyborach dzięki wykorzystaniu technologii nie przekłada się na wzrost partycypacji politycznej. Może co prawda wpłynąć na wypracowanie indywidualnych postaw politycznych, nie powoduje jednak trwałego wzrostu partycypacji w grupie młodych osób. Według nich działania związane z polityką są niewystarczająco atrakcyjne, a zmiany zachodzące w systemach politycznych zbyt wolne i niewspółmierne do oczekiwań”. To ważna konkluzja, wymagające kolejnych ciągłych badań tego zjawiska. Habilitantka dostrzega istotę płynności zmian. Warto w tym miejscu dodać - zmian, które niesie nowo medialna „społecznościowa fasada” równości, partnerstwa, wspólnot i zbiorowej integracji. Wiemy jednak, że kryją się za nimi korporacje medialne i to one zarządzają największą „sieciovą fabryką świata”. Teraźniejszość i przyszłość nowych mediów jawią się jako nowy porządek niestabilności i konieczności zaakceptowania płynności zmian.

Na polskim rynku badawczym coraz więcej naukowców poświęca uwagę tej tematyce. Czyni to również habilitantka. Dobrze, że korzysta Ona w swoich badaniach m.in. z pozycji naukowych Jana Krefta, który w wyjątkowo ciekawy i oryginalny sposób ujmuje relacje na styku: władza algorytmów organizacji nowo medialnych; cele organizacji zarządzających algorytmami, realizowanymi poprzez Internet, który stał się środowiskiem ustanawiania

nowych relacji władzy; asymetrię relacji pomiędzy organizacjami nowo medialnymi i użytkownikami mediów.

Dlatego w swojej recenzji pragnę podkreślić cenną współpracę Habilitantki z zagranicznymi ośrodkami naukowymi. W jej efekcie przeprowadziła badania, które odzwierciedlały opublikowane rozdziały i artykuły naukowe, m.in.: *Facebook jako element zarządzania strategicznego czy kula u nogi nadawców? Przykład Estonii i Polski*, „Zarządzanie Mediami” 2015, vol. 3, nr 3, s. 181-196. Zwraca w nim uwagę na zjawisko konwergencji mediów. Ta kwestia pojawia się w kilku pozycjach Jej autorstwa.

Pozycje: *Media w społeczeństwie wielonarodowościowym: przykład Estonii i Łotwy* [w:] Ł. Fijałkowski, E. Stadtmüller (red.), *Normy, wartości i instytucje we współczesnych stosunkach międzynarodowych*, t. 2, Wydawnictwo Rambler, Warszawa 2015, s. 443-459 oraz artykuły naukowe: *Wpływ mniejszości narodowych zamieszkujących Estonię i Łotwę na rozwój systemów medialnych państw pobytu*, „Cywilizacja i Polityka” 2017, nr 15, s. 375-390 i *Influence of the media on the integration of society in multinational states on the example of the Russian - language media in Estonia*, „European Journal of Transformation Studies” 2017, vol. 5, nr 2, s. 5-17, to wartościowe naukowo rozważania i wynikające z nich wnioski.

Interdyscyplinarne podejście do analizy relacji: polityka-media w kontekście obaw przed zagrożeniami wynikającymi z funkcjonowania licznych mniejszości narodowych, szczególnie intensywnych medialnych działań najliczniejszej mniejszości rosyjskojęzycznej w obrębie podmiotów dopiero kształtujących swoją tożsamość państwową (choć Autorka jasno stwierdza, że rynek mediów mniejszości w Estonii nie jest tożsamy z rynkiem mediów na Łotwie, mimo, że droga tych państw do wypracowania tożsamości narodowej i suwerenności była podobna) zasługuje na podkreślenie. Z dzisiejszej perspektywy agresji Rosji na Ukrainę kwestia mediów w obu badanych przez Habilitantkę państwach nabiera szczególnej aktualności i wagi, zwłaszcza, że wojna w Ukrainie spowodowana agresją Rosji spotęgowała obawy, że Rosja i jej koncepcja Ruskiego Miru uzyska nadmierny wpływ na systemy mediów w państwach, w których mniejszości rosyjskojęzyczne stanowią duży odsetek społeczeństwa, co może nie zostać bez wpływu na nastoje społeczne. Zjawisko to zostało już wcześniej dostrzeżone przez Habilitantkę.

Analizując zestaw 19 publikacji naukowych wskazanych jako osiągnięcia stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przy tekstach poświęconych RFN: *Fragmentacja systemu partyjnego RFN wynikająca z procesów migracyjnych* [w:] A. Adamczyk, A. Sakson, C. Trościak (red.), *Migranci i mniejszości jako obcy i swoi w przestrzeni polityczno-społecznej*, Wydawnictwo Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Poznań 2019, s. 213-227; *Zmiany w kształcie systemu partyjnego Republiki Federalnej Niemiec na przełomie XX i XXI wieku*

[w:] K. Kamińska-Korolczuk, M. Mielewczyk, R. Ożarowski (red.), *Wybrane systemy polityczne i partyjne - wyzwania i prognozy*, seria: *Między Teorią a Praktyką Funkcjonowania Systemów Politycznych i Partyjnych*, Wydawnictwo Athenae Gedanenses, Gdańsk 2018, s. 47-66; *Nowy prawicowy populizm w niemieckim systemie partyjnym* [w:] K. Walecka, K. Wojtas (red.), *Nowe partie i ruchy polityczne: praktyka i idee współczesnych demokracji*, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Warszawa 2017, s. 89-106 i in., rodzi się pytanie. Czy Autorka świadomie pomija w nich wiele stanowisk badaczy środowisk niemcoznawczych m.in. Poznania, Opola i czy też generalnie Śląska? A może wynika to z baraku wiedzy na temat dokonań badawczych tychże ośrodków? Co prawda jeden z tekstów ukazał się w wydaniu zbiorowym pod red. A. Adamczyk, A. Sakson, C. Trosiak w UAM w Poznaniu, jeden w Zeszytach Naukowych Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, ale teksty Habilitantki poświęcone kwestiom związanym z systemem politycznym i partyjnym RFN, procesom migracyjnym, zachowaniami wyborczymi nie odzwierciedlają szerszej znajomości naukowych, autorskich, znakomitych niekiedy, dokonań badawczych naukowców wspomnianych ośrodków.

Dlatego też analizowane przez mnie zestawy tekstów dr K. Kamińska-Korolczuk poświęcone RFN daleko odbiegają od nowatorskich dokonań naukowych.

Za kluczowe kategorie poznawcze w powyżej wskazanym całym dorobku uznałabym zatem takie kwestie jak: 1) Polityka informacyjna mocarstw w czasie zagrożenia; 2) Media w społeczeństwie wielonarodowościowym; 3) Zachowania społeczne i postawy w nowo medialnej rzeczywistości w kontekście związków media-polityka. Badania wymienione w punkcie 2 stanowią szczególnie ważną część osiągnięć naukowych Autorki inspirując do dalszych dociekań. Obok powyższego podsumowania, zaznaczam, że Autorka włożyła sporo pracy, by usystematyzować wiedzę z zakresu teorii polityki, systemów politycznych, historii mediów, w tym nowych mediów. To wartościowe porządkujące dokonania i należy je zauważyć.

Współpraca z ośrodkami zagranicznymi

Współpraca Badaczki z ośrodkami zagranicznymi została już przeze mnie podkreślona. Habilitantka w tym zakresie wykazuje się dużą aktywnością, co stawia Ją w gronie nowoczesnych badaczy – specjalistów w zakresie społecznych, europejskich kontekstów i wyzwań komunikacyjnych, szczególnie relacji: polityka – media.

Była m.in: ekspertką oceniającą badawcze wnioski projektowe składane w Programie SASPRO 2 funkcjonującym w ramach działań Horyzont 2020 Marie Skłodowska-Curie

D. P. [signature]

COFUND realizowanych przez trzy wiodące organizacje naukowe i badawcze Słowacji: Słowacką Akademię Nauk, Uniwersytet Comeniusa w Bratysławie i Słowacki Uniwersytet Technologiczny w Bratysławie;. W latach 2017-2020 była wykonawczynią w projekcie Erasmus+ Jean Monnet Modules pt. „Energy for the Future. European studies to challenges in the European Union” (nr 587453-EPP-1-2017-1-PL-EPPJMO-MODULE); Nadal aktywnie współpracuje z Wydziałem Nauk Społecznych Instytutem Nauk Społecznych Uniwersytetu Tartu w Estonii. Aktywność ta realizowana jest w ramach stowarzyszenia Baltic Association for Media Research (BAMR. W latach 2015-2017 w ramach współpracy z Wydziałem Mediów i Komunikacji Uniwersytetu w Sydney w Australii oraz wydawnictwem Routledge uczestniczyła w przedsięwzięciu naukowym, którego celem było przygotowanie książki przedstawiającej rezultaty badań 57 naukowców m.in. z Australii, Austrii, ChRL, Danii, Finlandii, Francji, Indonezji, Izraela, Japonii, Kataru, Singapuru, Polski, Portugalii, USA i Wielkiej Brytanii. Współpracowała przy napisaniu rozdziału do książki pt.: *The Routledge Companion to Global Internet Histories* . Rozdział, który przygotowała wraz z dr Barbarą Kijewską, to: *The history of the internet in Estonia and Poland*. Książka ukazała się w 2017 r.; Od 2016 r. współpracuje z fundacją Europe Our House, Instytutem Badań nad Polityką Europejską oraz Wydziałem Nauk Społecznych Uniwersytetu Świętych Cyryla i Metodego w Trnawie, Słowacja, pełniąc funkcję recenzentki „European Journal of Transformation Studies” (ISSN: 2298-0997) czasopisma indeksowanego w Web of Science, ERIH PLUS; Od 2016 r. jest także recenzentką czasopisma naukowego „Communication Today” (ISSN: 1338-130X) wydawanego przez Wydział Komunikacji Masowej Uniwersytetu Świętych Cyryla i Metodego w Trnawie, Słowacja, indeksowanego w bazach: Cabell’s Directories, CEJSH, EBSCO, CEEOL, ProQuest, Ulrich’s Periodicals Directory, Index Copernicus, ERIH PLUS and Emerging Sources Citation Index (ESCI) – Web of Science Core Collection.

Współpraca z ośrodkami krajowymi

Dr Katarzyna Kamińska-Korolczuk może wykazać się – co podkreślam - sporą aktywnością i osiągnięciami we współpracy z ośrodkami krajowymi. M.in. od roku 2020 ponownie pełni funkcję członkini zarządu stowarzyszenia Polskiego Towarzystwa Geopolitycznego (PTG); W latach 2018-2019 współpracowała z Centrum Innowacji, Transferu Technologii i Rozwoju Fundacja Uniwersytetu Śląskiego oraz Instytutem Nauk Politycznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach pełniąc funkcję recenzentki czasopisma naukowego „Political Preferences” (ISSN: 2450-873X) indeksowanego w bazach BazHum, CEJSH - The

Central European Journal of Social Sciences and Humanities, PBN - Polska Bibliografia Naukowa, CEEOL, IC Journals Master List i ERIH PLUS.

Istotną działalnością Badaczki są projekty naukowe, których była, bądź jest kierownikiem. Od 31.03.2021 kieruje projektem badawczym pt.: *Polityka informacyjna państw i organizacji w czasie kryzysu wywołanego pandemią COVID-19 - międzynarodowe badania porównawcze* realizowanym w Uniwersytecie Gdańskim w ramach Programu małych grantów – UGrants, nr 1220/62/2021. W tym obszarze projektowym zajmuje się zmianami w kształcie polityki publicznej i różnicami przed wystąpieniem globalnego zagrożenia i w czasie jego występowania; W latach 2017-2020 kierowała projektem badawczym pt. *Partie, media i partycypacja - ciągłość i zmiana* realizowanym na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. Wyniki badawcze projektu posłużyły Habilitantce do przygotowanie omówionej już powyżej monografii pt.: *Polityka i media a kryzys zaufania. Polityka informacyjna mocarstw w czasie zagrożenia*. Gdańsk 2021.

Udział w krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych

W omawianym dorobku na plan pierwszy wysuwa się nader aktywny udział w debatach naukowych w kraju i zagranicą. Imponujący wręcz zestaw wystąpień na konferencjach (po uzyskaniu doktoratu - 59, przed uzyskaniem doktoratu – 3) odzwierciedla główne wątki zainteresowań naukowo-badawczych dr Katarzyny Kamińskiej-Korolczuk, zwłaszcza jej rozbudowane analizy i badania relacji na styku: polityka i media, polityka informacyjna w państwach o licznych mniejszościach narodowych i etnicznych, partycypacja społeczna, polityka migracyjna, wyzwania współczesnych systemów politycznych i partyjnych, geopolityka ze szczególnym uwzględnieniem kwestii europejskich.

Dokonania dydaktyczne, organizacyjne, popularyzacji wiedzy

Dr Katarzyna Kamińska-Korolczuk swoją karierę naukową związała z dwoma ośrodkami naukowymi - Uniwersytetem im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i Uniwersytetem Gdańskim. W UAM w 1999 r. obroniła pracę mgr pt.: *System prasowy Estonii* napisaną pod kierunkiem prof. dra hab. Jacka Sobczaka w Zakładzie Systemów Prasowych i Prawa Prasowego Instytutu Nauk Politycznych. W 2000 roku rozpoczęła pracę na Uniwersytecie Gdańskim, gdzie w 2005 r. uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce na podstawie rozprawy pt.: *Kształtowanie się rynku prasowego w Estonii*. (Promotor - prof. dr hab. Adam Gwiazda, recenzenci - prof. dr hab. Andrzej Chodubski, UG i prof. dr hab. Jacek Sobczak, UAM). W tym samym roku

objęła stanowisko adiunkta w Instytucie Politologii Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego.

Pełniła lub pełni do dziś ważne funkcje zarządcze i opiniodawcze: od 2012 r. do dziś zastępczyni dyrektora Instytutu Politologii Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego, współautorka programu studiów kierunku *dyplomacja* wprowadzonego w Instytucie Politologii na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego, który został uruchomiony w roku akademickim 2015-2016, od września 2021 r. wydziałowa koordynatorka Międzydziedzinowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych UG.

Prowadziła lub prowadzi zajęcia dydaktyczne m.in. z zakresu: partie polityczne i systemy partyjne na świecie; współczesne systemy polityczne; teoria i praktyka działań politycznych; komunikacja międzykulturowa; fake news jako instrument polityki; mediatyzacja życia społecznego; ochrona własności intelektualnej; metody i techniki politologiczne; media jako narzędzia informacji i dezinformacji; seminaria licencjackie. Współorganizowała szereg konferencji naukowych pełniąc m.in. funkcję sekretarza, członkini komitetu organizacyjnego, członkini komitetu naukowego. Pod Jej kierunkiem powstało 27 prac licencjackich.

Od 2011 r. współpracuje z Rumskim Uniwersytetem Trzeciego Wieku. W ramach stypendium Erasmus w maju 2013 r. przeprowadziła wykłady na temat populizmu i bieżącej sytuacji politycznej w Europie Środkowo-Wschodniej dla studentów kierunku nauki polityczne Uniwersytetu w Bremen, a w latach 2004-2005 pracowała w Pomorskiej Wyższej Szkole Polityki Społecznej i Gospodarczej w Starogardzie Gdańskim na kierunku politologia. Od grudnia 2013 r. do lutego 2014 r. brała udział w konsultacjach społecznych przed przygotowaniem Strategii Rozwoju Miasta Rumia do roku 2030 i wykonała ekspertyzę potrzeb mieszkańców miasta. Jest aktywistką m.in. Polskiego Towarzystwa Geopolitycznego, Polskiego Towarzystwa Studiów Międzynarodowych. Należy także m.in. do Baltic Association for Media Research z siedzibą na Uniwersytecie w Tartu i do Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej. W 2015 r. otrzymała medal Komisji Edukacji Narodowej.

Uwagi końcowe

Dr Katarzyna Kamińska-Korolczuk Uniwersytetu Gdańskiego jest osobą aktywną w środowisku nauk o polityce ale również nauki o mediach. Jej dokonania w tym zakresie są zauważalne. Świadczą o tym Jej liczne publikacje, granty, wystąpienia na konferencjach, sympoziach, kongresach, udział w naukowych zespołach zarówno w kraju jak i zagranicą. Jej dorobek naukowy, choć częściowo jedynie porządkujący, ukazuje jednak dobre zorientowanie poznawcze z zakresu łączenia polityki i mediów, rozpoznawania zmian zachodzących w komunikacji medialnej, społecznych kontekstów. Krytyczne uwagi zawarte w recenzji, wskazujące na braki i nieściłości nie są na tyle decydujące, by nie uznać Habilitantki, za dojrzałego naukowca i nauczyciela akademickiego, otwartego na wyzwania niesione przez współczesne przemiany polityczne i cywilizacyjne.

Biorąc pod uwagę zarówno całość dorobku naukowego, przygotowanie dydaktyczne, umiejętności organizacyjne dr Katarzyny Kamińskiej-Korolczuk – ocenione przez mnie w końcowym efekcie pozytywnie – stwierdzam, że stanowią podstawę do dalszego procedowania habilitacyjnego i nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.